2n ESO - Socials

UD 2 Al-Andalus

https://llagosti.wordpress.com

Introducció

- Segle VII: Els mulusmans iniciarn un procés d'expació i conquistaren un gra imperi.
- 711 1492: La debilitat del regne visigòtic va permetre que els musulmans entraren en la península i es quedaren llarg temps.
- El territori ocupat rep el nom d'Al-Andalus, comprén la major part de la Península.
- Al llarg del temps aquest territori va estar conquestat pels reis cristians que romanien al nord de la Península.

Expansió de l'Islam

Motivació

Moguts pel desig de difondre lla seua nova religió, els musulmans van aprofitar la feblesa dels imperio veïns per a dur a terme una **expansió militar**.

Fases

- Segle VII: S'enfronten a l'imperi Bizantí.
- Segle VIII: Assegten fins a Constantinoble, però no van poder conquistar-la.
- Segle IX: S'expandeixen per Sud d'Egipte i centre l'Itàlia.

Organització

Etapes

- Primers califes (632-661): xiites (el califa havia d'ésser descendent de Mahoma), sunnites (pensaven que havia d'ésser escollit d'entre els millors creients).
- Disnastia omeia (661-750): Instal·lats a Damasc, gran expansió per la península Ibèrica.
- **Dinastia abbassida** (750-1258): Van derrotar els omeies i instal·len la capital a Bagdad.
- Turcs: En 1453 van conquistar Constantinoble.

Explendor econòmica i cultural

Trets

- Llengua oficial de l'imperi: l'àrab.
- Els avantatges econòmics i culturals que va gaudir l'islamització va afavorir la seua expansió.
- L'imperi es va omplir de **noves ciutats**, que eren centres religiosos, polítics, econòmics i culturals.
- A les ciutats es varen crear: Escoles, bibliloteques i centres de traductors.

Expansió

Feblesa de la monarquia visigoda

- Crisi profunda
- Empobriment general de l'economia, empobriment de la població
- Hi havia una monarquia hereditària, però els defensors de la monarquia electiva demanen ajuda al bovernador musulmà de Tunez.

Expansió /2

Conquesta militar

• 711 entren els musulmans a la Península u es reus cristians queden reclosos a les muntanyes cantàbriques.

Expansió /3

Integració d'Al-Andalus a l'Imperi islàmic

- Els governadors musulmans establixen un **pacte de submissió** amb els reis gots, els quals conservaven el seu poder.
- Religió oficial de nou Estat: L'islam.
- Muladís: Persones que accepten la llengua àrab, els costums i la indumentària.
- Mossàrabs: Població que es va mantenir cristiana.

Al-Andalus es desvincula de l'Imperi Islamic

Trets al llarg dels 800 anys a la Península

- Disminició del territori d'Al-Andalus
- Rivalitats i envrontaments entre els diferents grups de poder
- Emirat Dependent (718-756)
- Emirat Independent (756-929)

Evolució d'Al-Andalus

- El califat de Córdova (929-1031): Abderraman III
- Els regnes de Taifes (1031-1248): Regnes independents
- El regen nassarita de Granada (1248-1492)

Explendor del califat de Còrdova

- Època de màxim explendor d'Al-Andalus
- Exèrcit nombrós, expedicions militars victorioses
- Impostos: (paries) per obtenir la pau, sobre la producció agrícola
- Burocràcia

Administració de l'Estat d'Al-Andalus

- Dividit en 21 províncies o cores
- Califa: Poder absolut
- Hayib: Primer ministre
- Visirs: Ministres
- Divan: Govern
- Valís: Governadors de les províncies
- Qais: Governadors de les comarques
- Cadis: Jutges
- Mostassafs: controlaven el sol i el comerç de les ciutats

Cultiu de terres

• S'introdueixen noves espècies de plantes amb predomini del regadiu.

Cultius

- Cereals
- Hortalises i verdures
- Frutes
- Espècies
- Altres

Sistemes de regatge

- Augmenten la productivitat
- Sèquies, canalitzacions d'aigua aprofitant el desnivell
- Pou
- Roda

Tipus

- Sènia
- Roda hidràulica

Ciutats d'Al-Andalus

Disposaven d'una societat urbana, amb grans ciutats envoltades de muralles.

Grups socials musulmans

- Àrabs: minoria, acabaràben càrrecs, privilegis i propietat de la terra.
- Berbers: pastoratge, condició humil.
- Muladís: havien segut cristians, es van convertir a l'ilam adoptant la llengua i els costums.

Grups socials no-musulmans

- Mossàrabs: van mantenir la religió cristiana i vovien majoritàriament en les ciutats.
- Jueus: eren artesans, comerciants, mèditcs i cientírics.

15 / 20

Al-Andalus

- Conquesta d'Al-Andalus
- D'emirats als regnes de Taifes
- Incorporen sistemes de regadiu: Tribunal de les Aigües
- Economia urbana: pròspera vida urbana, obres públiques, palaus, jardíns, paperera, tèxtil, ceràmiques, ports.
- Gran aportació cultural

Biblioteca Al-Hakam

Desenvolupament de les arts, les lletres i les ciències

• Matemàtiques, Astronimia, Medicina, Botànica, Agronomia, Astrologia.

Història, Geografia i Filosofia

- Aberroes
- Maimònides

Prosa i Poesia

Ibn Hazm

Avanços tecnològics

Noves tecnologies i instruments

- Molins de vent
- El carretó
- Pergamini
- Ceràmica

Medicina i Farmàcia

Cirugia

Navegació

• Construiren naus més grans

Art andalucí

Predomini de l'arquitectura

- Materials sencills: rajora i fusta.
- Recobriment d'edificis per mitjà de voltes i cúpules decorades.
- Utilització de pilars, columnes i arcs.
- Austeritat en la decuració dels murs exterior.
- Decoració interior amb marbres, rajoles, guixeries i fustes.
- Moltes construccions amb bonics jardins.

Decoració ornamental

- Llaceries: motius geomètrics.
- Atauric: motius vegetals.
- Arabesca: motius vegetals i geomètrics entrellaçats.
- Cal·ligrafia: escriptura de textos de l'Alcorà.

19 / 20

Arquitectura

Època del califat (756-1031)

- Aportacions tècniques, major riquesa constructiva i ornamental.
- Mesquita de Còrdova i palau de Madina al-Zahra.

Època Taifa i Almohade (1031-1212)

- Arquitectura més austera, descuida l'ornamentació.
- Alcassaba de Màlag, Aljaferia de Saragossa, la Giralda i la Torre del Oro en Sevilla.

Època Nassarita (1238-1492)

- Gran riquesa decorativa en l'interior de les edificacions.
- Alhambra i Generalife de Granada.

20 / 20